

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการรับช่วงสิทธิตามสัญญา ประกันภัยรถยนต์ด้วยความสมัครใจ
คำสำคัญ	การรับช่วงสิทธิ/สัญญาประกันภัยรถยนต์
นักศึกษา	นิภาพร เกิดละเอียด
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สมจิตต์ เซอร์ชันซี
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2563

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษาปัญหาอายุความการรับช่วงสิทธิตามสัญญาประกันภัยรถยนต์ด้วยความสมัครใจ ซึ่งในกรณีการรับช่วงสิทธิตามสัญญาประกันภัยรถยนต์ด้วยความสมัครใจนั้นจะได้กำหนดไว้ในมาตรา 880 ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นการเฉพาะแต่ยังคงมีช่องว่างซึ่งต้องนำมาตรา 227 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในบทกฎหมายลักษณะหนี้มาปรับใช้ ทำให้ไม่สอดคล้องและขาดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายซึ่งและประเด็นปัญหาการรับช่วงสิทธิตามสัญญาประกันภัยต่อ ซึ่งยังไม่มีบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะตามกฎหมายของประเทศไทย แต่ด้วยลักษณะของการประกันภัยต่อในรถยนต์ มีลักษณะใกล้เคียงกับการประกันวินาศภัย จึงยิ่งก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องการรับช่วงสิทธิในการฟ้องคดีระหว่างผู้รับประกันภัยกับผู้รับประกันภัยต่อขึ้นไปอีก

จากการศึกษาพบว่า การเข้ารับช่วงสิทธิตามสัญญาประกันภัยรถยนต์ด้วยความสมัครใจ อันจะทำให้ผู้รับประกันภัยสามารถใช้สิทธิฟ้องร้องเอาค่าสินไหมทดแทนจากผู้ละเมิดได้นั้นพบว่าการรับช่วงสิทธิจะมีผลได้ต่อเมื่อผู้รับประกันภัยได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว และสิทธิของผู้รับประกันภัยในฐานะผู้รับช่วงสิทธิที่เกิดขึ้นนั้นต้องไม่เกินกว่าสิทธิของผู้เอาประกันภัยที่มีอยู่ ซึ่งอายุความในการฟ้องคดีที่ผู้รับช่วงสิทธิมีสิทธิที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายจากบุคคลภายนอกมีอยู่ไม่เกินกว่าที่ผู้เอาประกันภัยจะมี เมื่อสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายของผู้เอาประกันภัยมีอยู่เพียงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 448 คือมีอายุความ 1 ปี นับแต่วันละเมิด ผู้รับช่วงสิทธิจึงมีสิทธิเท่าที่ผู้เอาประกันภัยมีอยู่เท่านั้น และเมื่อศึกษาถึงอายุความในการรับช่วงสิทธิในกรณีอื่น เช่น กรณีที่มูลหนี้เป็นการประกันภัยค้ำจุน พบว่ามีอายุความ 2 ปี นับแต่วันวินาศภัย กรณีเช่นนี้

เป็นการฟ้องคดีโดยอาศัยมูลหนี้ตามสัญญาประกันภัยค้ำจุน ต้องใช้อายุความตาม ประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ มาตรา 882 คือ 2 ปี นับแต่วันวินาศภัย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าจะนำอายุความละเมิดตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาตรา 448 มาใช้บังคับไม่ได้ และในเรื่องสัญญาประกันภัยต่อ มีลักษณะเป็นสัญญาประกันวินาศ
ภัย แต่เนื่องจากสัญญาประกันต่อไม่ได้ถูกกำหนดลักษณะ คำนิยาม หรือถูกบัญญัติไว้ในประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงควรนำหลักอายุความทั่วไปมาใช้บังคับตามมาตรา 193/30 ของ
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่นเดียวกันกับการเรียกร้องเงินจากการเอาประกันชีวิตซึ่งไม่มี
กฎหมายกำหนดอายุความไว้เป็นการเฉพาะ มิใช่ให้การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามสัญญา
ประกันวินาศภัยมีอายุความ 2 ปี นับจากวันที่เกิดวินาศภัยดังที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกา